

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

28 tháng 06 năm 2009

Số 51

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

51 Malone Rd,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Chi tiết liên lạc: 4 New Ross Lane,
Waterford, WA 6152, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhointinhnguoiv@gmail.com

Website: www.quyhointinhnguoiv.org

Tuần này:

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Vườn Thơ Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Khi ma nhập xác thì sao ?
- 2) Có cách nào cứu chữa không ?
- 3) Tại sao phải thanh lọc ?
- 4) Hôm nay chúa nhật mà Bé cũng dậy sớm viết sách, Bé không nghỉ sao ?
- 5) Ở đời này có nhiều người ảo tưởng thông minh, muốn đem lại sự hòa bình cho mặt đất thì sao ?
- 6) Bất minh Phật Lý là sao ?
- 7) Đất là do đâu mà có ?

Copyright © 2009 Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

Ngày 01 tháng 09 năm 1991

1) Hỏi : Khi ma nhập xác thì sao ?

Đáp : Thừa, khi ma nhập xác, thì lúc thần kinh cơ tạng bị suy sụp, máu huyết hoàn toàn bị ô nhiễm mà không hay, cho nên rất dễ bị ma nhập, xâm chiếm cơ tạng mà xử lý, tùy theo duyên nghiệp.

2) Hỏi : Có cách nào cứu chữa không ?

Đáp : Thừa, tự nó thức tâm thanh lọc từ tâm lẫn thân, ăn năn sám hối lo tu học tiến hóa thì mới có cách cứu chữa.

3) Hỏi : Tại sao phải thanh lọc ?

Đáp : Thừa, ma quỷ thường thường ẩn núp trong trực khí ôi thối của ngũ vị thực phẩm, lập thành cơ sở đấu tranh, cho nên phải thanh lọc qua cách rửa ruột giải tỏa trực khí, thì thần kinh bộ ruột mới hồi sinh, điện năng khối óc mới được dồi dào, khai mở từ tâm, ác ý và hận thù sẽ có cơ hội tiêu tan, tâm lý nội khoa sẽ được khôi phục tròn đầy, áp dụng nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật. Quân bình hóa cơ tạng thành cơ hội hồi sinh hướng về thực chất, mới có cơ hội tu tiếp, chuộc tội và độ tha tại trần, thấy thấy đều là một kỳ công tái lập nguyên căn. Gốc của con người là vô sanh, cho nên chúng ta phải tự thanh lọc thì mới có cơ hội hiểu rõ điều này hơn.

4) Hỏi : Hôm nay chúa nhật mà Bé cũng dậy sớm viết sách, Bé không nghỉ sao ?

Đáp : Thừa, hôm nay Bé có nhiều việc phải làm, Bé sẽ có cơ hội gặp lại các bạn quý yêu đồng hành với Bé nơi Thiên Đường Thức Tâm cùng một lúc chuyển hóa cho các nơi đang cần Bé trong giây phút thiên chung.

THIÊN ĐƯỜNG THIÊN THỨC

*Thiên thức chung vui vạn pháp cùng
Dựng xây xây dựng trí bao dung
Đường đi sống động người người thức
Chơn Lý truyền thông khắp ngõ cùng*

*Ngõ cùng chuyển hóa trung dung
Trí tâm khai mở chung cùng dựng xây
Tình Trời xán lạn ⁽¹⁾ đổi thay
Tâm thân an nhẹ tình say Đạo Trời
Tham thiền nhập định nơi nơi
Trời ban tình đẹp tự vui lòng sầu
Bước vào nguyên lý nhiệm mầu
Trước sau như một Á Áu một nhà
Khai thông khí tuệ chan hòa
Tình thương đạo đức nhà nhà yên vui
Tự mình thức giác rèn trui
Quy y Phật Pháp đạt mùi đạo tâm
Càng tu càng thức diệu thâm
Tâm đường tiến hóa chẳng lằm đường tu
Thế tình tạm bợ ngao du
Trong không mà có trùng tu hoài hoài
Biết mình khờ dại lằm sai
Ăn năn sám hối tiến hoài không ngưng*

¹ Xán lạn: Sáng sủa, rực rỡ.

*Cùng chung tiến bước không ngừng
Sửa sai tự thức tiến từng phút giây
Xa xưa cho đến ngày nay
Tham thiền nhập định đổi thay thế tình.*

Montreal, ngày 1-9-1991

*Kính bái
Lương Sĩ Hằng*

Ngày 02 tháng 09 năm 1991

5) Hỏi : Ở đời này có nhiều người ảo tưởng thông minh, muốn đem lại sự hòa bình cho mặt đất thì sao ?

Đáp : Thưa, khi chúng ta biết được sự sống ảo hư hiện tại, thì chúng ta phải tự tìm thực chất thanh tịnh mà tiến thân thay vì tạo thêm giấc mộng ảo hư không bờ bến, thì sự việc sẽ không thành tựu, chỉ đề ra nhưng không có thực chất. Cho nên Bé thường nói, óc con người đã làm lạc bao phen mà không hay, tưởng làm là mình sẽ đạt thành, cho nên Đức Phật có lưu lại cho thế gian biết được rằng: “*Ta là Phật đã thành, chúng sanh là Phật sẽ thành*”.

Bé cũng có nhắc rằng: “*Khổ! Khổ! Khổ! Thì mới có cơ hội bước vào biên giới của Phật Pháp*”, nhưng lỗ tai trái nghe, lỗ tai mặt phóng ra, quên lãng tâm thân tiến hóa, cho nên đành sống trong hư ảo và ảo hư, cứ vậy mà triền miên từ kiếp này cho đến kiếp nọ mà không hay, lại thích làm Thầy của thế sự, thuyết Phật Lý bất minh. Phật Lý làm sao thành Phật!

6) Hỏi : Bất minh Phật Lý là sao ?

Đáp : Thưa, không chịu dần thân làm Phật chấp nhận khổ nạn, để lui về thanh tịnh tiến thân, thì làm sao minh Phật Lý. Tránh nặng tìm nhẹ làm sao đạt tới quân bình được, vụ lợi khuyến rũ như sinh thì chơn tình tan biến, thực chất cũng chẳng còn, làm sao còn đất dừng chân, khi lìa khỏi xác!!!

7) Hỏi : Đất là do đâu mà có ?

Đáp : Thưa, do tâm địa thức giác tạo thành đất Phước Đức dành riêng cho hành giả khi lìa khỏi xác, nghĩa là suốt một đời người, chỉ biết tạo điều lợi ích cho mọi người, vị tha tiến hóa, thì phúc điền sẽ được dồi dào.

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Tiểu Trí – Đại Trí (tiếp theo)

...

Bạn đạo: Bây giờ tôi thấy nó thấm thía quá.

Thầy: Bởi vì vạn linh đồng nhứt thể, có thể nói anh hay là nói tôi, cái duyên chúng ta đồng học đồng tiến (Thầy cười) phải không? Vạn linh đồng nhứt thể nó trả lời trong này rồi, cuốn băng này trả lời rồi, phải không? Thì bây giờ gắng tu sửa để tiến có gì đâu, trong cái dễ mà khó, nó rất dễ nghe dễ hiểu nhưng mà khó, khó là đòi hỏi có cái hành thôi. Ở đời họ cho là khó chứ còn ở bên trên cái hành thì rất dễ, thường xuyên của trí tuệ mọi người đã và đang hành, nhưng mà họ không thấy cái chuyện hành của họ bắt buộc cơ thể phải hành, bất cứ bên trên người ta dòm thấy mình người nào cũng đã và đang hành.

Bạn đạo: Hồi thời gian xa lắc xa lơ, hồi mà mình biết đó, hồi đó mình với ông là một cũng như đồng nhứt thể rồi nhưng mà đâu có tội lỗi gì? Ông thả xuống thể gian để cho mình trôi lăn theo dòng đời rồi mình bị chua cay rồi, cuối cùng mình cũng phải trở về với ông.

Thầy: Đó ông thương chớ đâu có bỏ, bởi vì ông không cho cơ hội anh luyện anh làm sao tinh vi. Anh có hột xoàn không có chùi mài rồi làm sao mà hột xoàn tốt. Cái đó là ông thương đó.

Bạn đạo: Dạ nhưng mà cái nguyên căn của mình với ông là một mà.

Thầy: Là một.

Bạn đạo: Thời gian đầu mình vô nhiễm, mình không có tội gì hết; tại mình là ông, ông là mình.

Thầy: Bởi vì một của ông đó nó có thượng, trung, hạ, coi ông rút khúc nào liệng xuống thể gian.

Bạn đạo: Dạ, như mình đã xuống là cái phần hạ của ông.

Thầy: (Thầy cười) Có người hạ mà có người trung nhưng phần thượng rất ít. Bởi vì trên đầu nó như vậy nhưng mà cái phần điển nó tủa ở đây coi người ta rước bộ phận nào. Mà từ cái thiếu trí mà đem xuống cho nó lẫn lộn tới tiến tới đại trí, nó không dụng làm sao nó thức giác, nó phải dụng. Đó là giúp đỡ xây dựng nó chớ đâu có phải hại nó, thấy không? Nhưng mà tất cả mọi người ở dưới thể gian tiến theo khả năng của họ tiến thôi chớ không có buộc được. Nó mới tiến tới đại trí, nhưng mà coi người ta rước về phần nào, triệu triệu ức ức phần, coi người ta rước về phần nào.

Bạn đạo: Thì như vậy có khi nào ông giúp mình, mình thanh lọc hết cái thượng trung hạ cho nó tốt hoàn toàn.

Thầy: Là mình trở về mình là Ngài.

Bạn đạo: Dạ như vậy thì đúng... Ngài đã nói tới một ngày nào chúng sanh không còn chiến tranh nữa mà sẽ thành Ngài hoàn toàn hết.

Thầy: Thành Ngài hoàn toàn hết là đến lúc tận thế rồi.

Bạn đạo: Dạ lúc đó tức nhiên không có thể gian nữa.

Thầy: Nó tận thế mà con người là giữ xác không có bị tiêu diệt. (Thầy cười) Tới lúc đó mới thấy, làm sao ráng sống tới ngày đó mới thấy, nói về cũng như là hồi xưa người ta nói chiếc máy bay bay trên trời, nhưng mà sau này người ta con người giữ xác không bị tiêu nữa, khoa học người ta cũng vẫn đã và đang tìm mà, anh thấy không? Nhưng mà sau này cái khối mà tu được nhập Long Hoa đó là cái khối đó nó giữ xác luôn, nó có thể ẩn hiện được. Mà nói đó con người nó quá sức tưởng tượng của con người, nhưng mà sự thật con người là như thế đó, bởi vì khi mà chết luân hồi đi đi lại lại vẫn còn con người, anh chứng minh rõ ràng chưa? Nhưng mà cái tiến hóa của vật chất cơ thể trong vũ trụ này nó chưa tiến đồng tới cái luồng điển của phần hồn. Phần hồn nó là bất diệt, anh thấy không? Thì sau này phần hồn nó sẽ chuyển hóa cho cái cơ thể nó bất diệt nhưng mà tùy theo cái trình độ tiến hóa của cái phần hạ trí mà thôi. Rồi hai cái nó phối hợp đó nó mới giữ cái xác ẩn hiện được, muốn ẩn là ẩn muốn hiện là hiện, nhưng mà phải qua cái thời gian thanh lọc. Thanh lọc, thanh lọc, nghĩa là dữ tợn lắm chớ không phải thanh lọc thường thường đâu, bây giờ kêu bằng mới có thường thường, chưa đâu, còn thanh lọc dữ tợn nữa nó mới tiến tới cái chỗ đó.

Bạn đạo: Dạ thưa ông Tám vậy tới chừng đó có tái lập lại một cái chu kỳ khác có một thể gian khác nữa

không?

Thầy: Có thể gian khác chu kỳ khác, nhưng mà cái thể gian đó là hoàn toàn là phần nhẹ hết, từ cái ăn uống cũng thay đổi hết, khí Trời cũng phải thay đổi nữa. Tất cả là nhẹ, âm thanh nói năng của loài người đều thay đổi, nhẹ nhàng hết chớ không có hẳn học nữa, khác hẳn.

Bạn đạo: Nó không trở lại như thể gian như thể này nữa.

Thầy: Nó không có, không có, nó không có, nó tiến luôn. Nó tiến luôn, tiến luôn cái chuyện đó nói nghĩa là quá sức tưởng tượng, nhưng mà tới ngày đó sẽ thấy. Mình nói cũng như là hồi xưa người ta nói có chiếc máy bay (Thầy cười) nhưng mà khoa học người ta vẫn đặt cái vấn đề đó để đi tới, phải không? Những nhà bác học cũng vẫn có cái óc để giữ xác con người khỏi bị tiêu diệt, có chớ không phải không. Khoa học người ta có rồi, có chương trình đó, nhưng mà bên trên là thấy rất rõ cái lẽ tự nhiên nó phải tới đó.

Bạn đạo: Cái đó trong phạm vi thể giới ta bà của mình đây không là cái thái dương hệ này thôi? Ngoài cái vũ trụ này có vũ trụ khác nữa tiến hành theo chất của nó đã cao hơn mình rồi.

Thầy: Mà nó cao, nó nhẹ hơn.

Bạn đạo: Của mình từ lâu rồi.

Thầy: Nó có mỗi cái chỗ mới, thể giới mới có rồi tại mình không đi không thấy. Người ta đâu có bận rộn như mình. Bây giờ mình tu rồi mình thấy mình tham chưa, thấy rõ chưa? Tham chớ, tham nhưng mà ông Trời cái gì cũng giới hạn cho mình hết mà mình vẫn tham, anh thấy rõ chưa, phải không? Để kiểm chứng một cái chuyện nhỏ nhỏ thôi, chuyện thường tình của mỗi người hằng ngày thôi đối với gia đình, vấn đề sanh lý, tôi nói ông Trời bà Đất hai mươi bốn trên hai mươi bốn mà anh làm ba lần là anh mệt rồi, phải không? Nói cho rõ chơn lý mình phải nói sự thật đó là hạn chế rồi, giới hạn rồi, nhưng mà mình vẫn tham, muốn hơn cái đó, trước khi chưa hành động là mình muốn hơn cái đó, phải không, muốn nhiều hơn nữa, hơn nữa, phải không? Nhưng mà không được! À, cho nên tiến tới đại trí thì dễ dãi hơn, còn mình ở trong cái thiếu trí nói hoài, nói hoài, bực bội hoài, khó tiến phải không? Là mình nhờ cái pháp được nó sẽ mở tới, mở tới, cho nên cố gắng tu cho nó thiệt chơn một chút, rồi mình thấy dễ dãi không khó khăn.

Bạn đạo: Rồi cái pháp ông Tư đưa ra cho mình ở đây, ông là người cũng như mình, thì mình có thể kêu là thể gian pháp được không ông Tám?

Thầy: Thể gian pháp sao, cái đó nó nằm ở trong thiên ý chớ, cái pháp mình là ở thiên ý, trật tự từ trên Trời tu xuống thể gian, bắt anh soi hồn từ bộ đầu là Trời, phải không? Anh khai thông cái trung tim thể giới là con tim của anh, khai thông hạ thừa thể gian bao tử ruột gan đó chỗ động loạn, bắt từ trên Trời tu xuống thể gian rồi từ thể gian đi lên lại trên Trời, thấy rõ ràng chưa? Cho nên cái pháp này công nhận tất cả thiêng liêng phải nhìn nhận cái pháp này tuyệt đối hay hơn hết, dễ tiến hơn hết. Bây giờ nhiều người bạn cũng vậy, thấy tu pháp này chán, bị đời lôi cuốn. Chán, nhưng mà rồi cụp một cái nó cũng phải trở lại, nó dễ hơn, nó có thể thâm tiến lấy nó được khỏi cần tìm ai giúp đỡ.

Bạn đạo: Dạ thưa ông Tám vậy có cái pháp nào mà tối tân nhất mà chưa được đưa ra không ông Tám?

Thầy: Theo tôi thấy bây giờ cái pháp này duy nhất, còn những cái pháp kia chưa được đưa ra phải đợi thượng ngươn nè, không khí thay đổi, dùng cái lý không họ nói họ cũng vẫn tiến được, phải không. Bởi vì nó phải thay đổi cái cơ Trời của quả địa cầu không khí này thay đổi rồi, cơ thể của chúng ta thay đổi, nhẹ. Bây giờ cơ thể chúng ta nặng là tại vì nó đi xuống nó không có đi lên, các bạn thấy nặng lắm. Bây giờ mình phân ra tứ quý. Bây giờ cái mùa này đó ngồi công phu thấy nặng mà qua mùa thu các bạn thấy nhẹ rồi chưa, phải không? Tới mùa đông còn nhẹ nữa, nó bước qua mùa hạ thì nặng, phải không? Nhưng mà sau này nó sẽ thay đổi hết, nó thay đổi có nghĩa là không nóng không lạnh con người dễ tu lắm, rất dễ tu, mà nói chuyện Trời còn phải thay đổi như thể đó cũng họ nói cũng là nói bậy nói bạ nữa không có trúng, phải không? Rồi mình tu đi rồi sẽ thấy, nói trước ngày kia đem ra đo cái băng cũng còn giữ chớ không có mất đâu, phải không, sau này đo rồi thấy. Như tôi hồi trước tôi nói là cái tiếng rên rĩ của cây cỏ, nó có phần điển, hoa lá nó có phần điển, mình được nhẹ đi tới thấy nó cũng chào mừng, nó cũng rên, đau khổ của nó cũng còn chứ không phải hết. Nhưng mà không bao lâu thì nghĩa là người ta không phải ở bên Việt Nam giữ mà bên Tây họ vẫn giữ cái tài liệu đó, họ lấy cuốn băng đó họ hát, vắn là nó nói ông Tám nói rồi bây giờ Paris Match ra liền hai cái đo đúng. Họ chụp ra cái hào quang của lá cây, sự rên xiết của cây cỏ có, thấy không? Hồi đó họ mới thấy giá trị.cũng có chứ, nó có sanh có khắc, nó có. Cái gì cũng quan trọng, nó ở trong

cái khối kim mộc thủy hỏa thổ, nhưng mà sau này về cái thượng nguồn rồi nó đổi hết, cái trước ta lọc cái trước đi hết rồi nó lưu cái thanh thành ra khí hậu nó khác, còn mặt mày tư tưởng nhân quang của con người nó lại khác.

Bạn đạo: Thượng nguồn con người có thay đổi không?

Thầy: Thay đổi chứ, nó nhẹ hơn, nó cao hơn, kêu bằng dờn nó thanh hơn. Con người nó thanh hơn, không có hần học như bây giờ.

Bạn đạo: Thưa ông Tám vậy là tới chừng đó cái đại thừa của vũ trụ nó đi xuống tới tận cùng. Chờ ngày tháng nó cũng phải thiết lập một cái thế giới mới chứ hả.

Thầy: Nó phải thanh lọc, nó thanh lọc.

Bạn đạo: Không còn thắc mắc cái gì nữa, chỉ có tu thôi.

Thầy: Có bao nhiêu đó à, bây giờ anh thấy không? Cái quá trình chưa tu và đã tu rồi con người anh thế nào?

Thầy nó tiến chưa? Tại sao chúng ta không tiến hơn nữa? Thấy chưa? Mà anh có làm cái gì hơn mấy cái vụ đó không? (Thầy cười) Cứ cục kịch có bao nhiêu đó là nó tiến à.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài Gòn ngày 27/03/1977)

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

Trí Ý

Trong băng thầy có giảng, khi tu gắng gom cho được trí và ý lên đỉnh đầu vì gom được sẽ có điện, mà có điện sẽ giải trừ hết nghiệp tâm, cái yêu thương phiền não sẽ không còn áp đảo mình nữa.

Như vậy nếu muốn tu cho hết thất tình lục dục thì cái ý lúc nào cũng phải trụ niệm, còn cái trí thì đối phó với cảnh bên ngoài và xử lý trên tinh thần buông bỏ một cách sáng suốt, tuy mình vẫn nói chuyện mà ý trụ niệm không gián đoạn là tạm ổn! Tạm ổn thôi!

Đó! Cái ý mà trụ niệm mới thật là tâm hồn của mình, còn khởi ý vui buồn là tại vì mình nhiễm ngoại cảnh, chỉ sợ sức mình chịu không nổi với sóng gió vô thường, nạn tai tới tấp lại tiếp tục tạo thêm nghiệp chướng mới.

Chẳng hạn như, khi đối đãi giữa tình cảm thế nhân với nhau trong vai trò cha mẹ, vợ chồng, con cái nếu xa rời điểm trụ thì mình bị tác động lôi cuốn ghê lắm, thực hiện bổn phận gia cang cực kỳ khổ sở vì áp lực của duyên nghiệp trần đời rất nặng nề, mình lại không có sự hỗ trợ thừa tiếp của ơn trên, lúc đó mình sẽ giải quyết một cách tự phát theo bản tánh phàm phu của mình mà thôi !

Có chuyện này mình nên nhớ, khi nào mình bị “sốc hàng” bởi một người nào đó, hay một sự kiện nào đó thì đừng có khủng hoảng nội tâm mà đổ thừa cho người này, chuyện kia làm mình sốc, mình khổ, mình đang hoảng quá mà tại sao lại bị! Kỳ thực người đó, sự đó chỉ là công cụ của chư Tiên Phật nhờ vào đó để răn đe mình mà thôi, học cũng chỉ là nạn nhân để giải tỏa những vay trả của nghiệp lực mà thôi.

Nếu có trách thì nên tự trách mình. Tại sao vậy? Vì mình đã bỏ viên ngọc quý mà đi lượm lật vài viên đá sỏi trên đường, mình đem sự an trụ của chơn tâm thanh nhẹ đi đánh đổi cái sa mê trần tục, mình đã coi con người đó có giá trị hơn cái linh tánh thường trụ của mình thì mình phải trả giá. Còn lúc nào cũng trần quý trụ niệm, xem nó như một món ăn không thể thiếu, thường cho ăn nguyên khí hay Lục Tự Di Đà, thì tới lúc gặp ngoại cảnh chi phối, cho dù rắc rối cỡ nào đi nữa, cái pháp này sẽ tự nó đứng ra ngăn cản sự xâm lược không cho khổ nạn dày xéo, lúc đó cái trí tỉnh táo giải quyết sự việc, cái gì cần làm và cái gì không cần thiết phải làm, trong hòa bình ổn định, nhưng sự thương cảm vẫn duy trì, vẫn cảm thông, chỉ có điều lạ là tự trí và ý xoay sở để vượt khó, nhờ thế cái bản tánh mình càng ngày càng trầm tĩnh hơn.

Khi vào đường đạo, các vị Chơn Sư đi trước đều khuyên người đi sau nên có sự dứt khoát, với cái ý đó mà hành triển công phu thì kết quả mỹ mãn hơn là để cho cái ý mông lung đầu này, nhìn ngấm đầu kia thì nội chuyện giải cái nghiệp duyên khi thân tâm thọ lãnh còn chưa xong, chớ nói đến chuyện tiến hóa thì còn xa xôi quá.

Trí ý nó là con dao hai lưỡi, người biết tận dụng trong công phu tu tĩnh, hướng nội phát triển thanh điện thì sẽ có cơ hội đắc pháp, còn nếu kẻ dụng trí ý để vẽ vời danh lợi duyên tình sẽ tạo nghiệp mà thọ lãnh ở kiếp lai sinh.

*Định ý thường hằng điện phát quang,
Di Đà trụ niệm trí tâm an.
Một đàng quy nhứt không lai chuyển,
Khó khó dung hòa giữa thế gian.*

Tao Đàn PN, 26/09/2008
Thiền sinh Phương

Vườn Thơ Bạn Đạo

LUẬT TRỜI

Nhân quả vô thường luật đất trời
Tu hành giải nghiệp quả duyên đời
Thương yêu phụng mạng lời Thầy dạy
Thanh tịnh công phu sống thành thời
Thừa cơ hại bạn tạo oan nghiệt
Bất chánh vô minh sống tả toại
Luyện đạo tu hành không đả phá
Thương yêu xây dựng đạo không lời.

Minh-Nghĩa BT.
Ngày 22-6-2009

GIỜ TÍ THÔNG KHAI

Tất cả chưa tròn phê phán ai
Xét nhau bộ vó dạng bề ngoài
Tía tai mặt đỏ là siêu đẳng...
Ôm yếu xanh xao "hành pháp chai"!!!
Cố gắng hành hay hơn nói giỏi
Tài chi thuyết giỏi chẳng hành hay
Tối về ma ngủ kèm bên mắt
Giờ Tý thông khai thức mới hay.

Minh-Nghĩa BT.
Ngày 22-6-2009

TÌNH THƯƠNG ĐẠO ĐỨC

(Họa vận bài : Hãy trả quyền phán xét cho
Thượng-Đế
của Phúc Tâm Cà-Mau).

Thâm tu thâm tiến đúng "Tu nghề"⁽²⁾
Tha thứ thương yêu hần áo què

Kêu người "mau tỉnh" chỉ Thượng-Đế !!!
Vu oan giáng họa Diêm-Đài kẻ.

Minh-Nghĩa
BT, ngày 23-6-2009

HỒN NHIÊN

(Mến tặng Đạo Hữu Kim)

THIÊN đường Hội Tụ Tâm Linh tiến
ĐUỜNG lối hòa vui chẳng vương phiền
HỘI nhập cảnh đời đầy trắc trở
TỤ thanh tán trước giúp tâm yên
TÂM tư thả lỏng rời mê chấp
LINH khí triều ngươn lúc tọa thiền
TIẾN hóa không ngừng không thiện ác
TRIỂN khai đời đạo sống hồn nhiên.

Sài Gòn, 22-06-2009
Phan Văn Bửu

TÌM BẠN TRI ÂM

Bạn đạo tri âm thật khó tìm
Ai người chơn chất đạo cao thâm
Bề ngoài đạo mạo tâm chơn thật
Trong bụng mê hoa đắm sắc cầm
Chẳng thấu trời cao và biển rộng
Mê chi trần trước chôn ao đầm
Đàng tu dứt khoát tâm thường niệm
Kiểm soát đêm ngày tánh loạn dâm.

Dĩ An, 07-06-2009
Nguyễn Hiền

² Lời Đức Tổ Sư.

NHỚ MỘT DÒNG SÔNG

1. Về rồi nhớ lắm dòng sông
Tự nhiên chảy xiết vào tròng mắt ta
Dù sao còn có Di Đà
Nhìn sông mà nhớ thiết tha đời này.
2. Sông trôi về tận chân mây
Còn ta ngồi với tháng ngày lặng im
Như trôi như chảy về tìm
Ta theo dòng chảy mà tìm Tây Phương.
3. Đời thường liên kết vắn vưng
Tiếp theo là những tai ương đợi chờ!
Buồn rơi nước mắt! Chẳng chơi!
Càng buồn! Càng khổ! Mới đời đạo thôi!
4. Vui trong quyền rũ phạm đời!
Từ bao đời kiếp! Đã rời rã nhau!
Ngày nay mới hiểu nhiệm mầu
Trong nhiều thức giác đợi nhau Niết Bàn.
5. Nào cùng khó khổ cư an
Nào cùng tu giải gian nan não phiền.
Sống đời linh hiển thiện duyên
Nâng niu giá trị hành thiền biết bao.
6. Sông ơi! Phẳng phát má đào
Gọi cho nam tử chuốc trau tu hành
Thì sông cứ hướng trời xanh
Ai tu ai học thực hành quý thương.
7. Gia công góp sức Tây phương
Ráng về đèn đây! Vắn vưng! Trả đời!
Nhìn sông nhìn đất nhìn trời
Sao mà thiên hạ lắm lời với sông.
8. Thì thôi lặng lẽ với lòng
Tâm không mong đạt mới mong về Trời
Phật Trời mới thoát đời mê
Nếu không Trời Phật! Nào nề làm sao!
9. Xuân huyền diệu! Xuân nhiệm mầu!
Xuân về bên những núi cao sông đầy
Xuân mang hạnh phúc mắn may
Xuân về chia sẻ trần ai nhọc nhằn.
10. Thôi đành sám hối ăn năn
Cả hồn lẫn xác trời trăng điều gì
Lòng thành khẩn thiết tu đi
Nhớ nhung vương vấn diệu kỳ Phật Tiên...

Hiệp Bình Phước, 10-01-2009
Từ Hùng

HỘI TĨNH

Còn thân, còn sống, sống cần tu
Học mãi, học hoài, đừng học mù
Thức giác, thiền sinh luôn tự luyện
Thông khai thượng điển, mộng vắn du
Đạo tìm nhất lý, chơn không tưởng
Đời học song hành, mặc đại ngu
Nhất lý, nhị nguyên đồng tiến hóa
Đại khôn, trực giác, trực tâm thu.

Thủ Đức, 22-06-2009
Huệ Tâm

CHÚC THI SĨ BÁ TÙNG

CHÚC người thành đạt pháp môn thiền
THI phú dồi dào tỏ ý riêng
SĨ thiện tu hành gom điển giới
BÁ niên thắng tiến, đạt mỗi giềng
TÙNG theo chánh pháp, khai chơn tánh
ĐẠT đến thượng tầng, đáo cõi thiên
THANH nhẹ quán thông đường đạo lý
ĐIỂN quang khai mở, thoát trần miên.

Dĩ An, 14-06-2009
Châu Thị Kim

TU VÔ VI

Công quả công phu chớ hờ lời
Chẳng qua trả nghiệp giữa Trần voi
Phải cho dấu biệt tay trái biết⁽³⁾
Chơn chánh ngẩng cao giữa Đất Trời
Cứu khổ ban vui danh là giả
Song tu đời đạo để hòa đời
Hạ Nguơn ân xá thời may mắn
Rốt ráo lo tu về tới Trời.

Minh-Nghĩa
Bình-Tân, ngày 26-6-2009

³ Lời Chúa: "Tay phải cho đờng cho tay trái biết".

Thi Ca của Đức Thầy

Sài Gòn, ngày 17 tháng 10 năm 1970

Tham sanh quý tử chung hành mạng
Thuyết lý tham tông tự trấn an
Minh định chơn tà tâm trí giải
Thực thi đạo pháp tiến huy hoàng

Ai ai cũng muốn trấn an
Lòng tham vẫn giữ vẫn can thiệp đời
Tham sanh quý tử không rời
Tự lo biện hộ mở lời sân si
Tháp từng điên đảo cũng vì
Túi tham trục lợi thân thì bất an
Tạo thêm bản tánh tham tàn
Sống trong động loạn tự than ngắn dài
Cho mình là chánh chẳng sai
Đâu dè mình đã bị ai lu mờ
Chẳng minh đạo pháp thiên cơ
Chỉ lo tranh luận chỉ chờ vận lai
Chẳng lo trao đổi dồi mài
Chỉ lo biện hộ sửa sai chơn tình
Chỉ nghe kinh kệ âm thanh
Chẳng sao thấy được chơn tình Phật Tiên
Tạo ra bối cảnh gây phiền
Hoang mang cầu nguyện xin tiền ân ban
Chẳng lo thực hiện pháp tràng
Khai thông nội tạng mới an tiến lần
Phật Trời bác ái cân phân
Gắng tu sẽ đoạt đặc ân Phật Trời
Sửa tâm sửa tánh sửa lời
Thiện ngôn chơn giải nơi nơi vui hòa.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiên